

Naděje je i v tom, že můžeme od Boha něco očekávat

Kázání při mši svaté 13. ledna 2025 ve 4.00 hodiny v bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově.

Milí poutníci, pane biskupe Wolfgangu, kněží a jáhni, řeholníci a řeholnice, sestry a bratři,

tak jako každý rok, přicházíme na pouť v tuto nezvyklou hodinu, zpravidla za mrazu a nepohody, abychom si připomenuli výročí – jak věříme – setkání nemocné Magdaleny Kade s Pannou Marií a její následné uzdravení. Jistě Vám nemusím vyprávět historii tohoto místa, ale spíše se soustředíme na to, jak v našich životech podobně působí Bůh.

Ona paní, která se ukázala Magdaleně Kade, jí řekla: „*Mein Kind, von jetzt an heilt's*“ (Mé dítě, od nynějška se to bude hojit). Byl bych rád, kdybychom si uvědomili nyní a na tomto místě, že Bůh stejně tak myslí na nás.

První čtení nám připomíná, že Boží služebník z Izaiášova proroctví, v němž poznáváme samotného Krista, je tím, kdo trpěl za nás. Trpěl tak, že neměl podobu ani krásu, byl opovržený od lidí. Ale byly to naše nepravosti, pro které byl proboden, naše zločiny, pro které byl rozdrčen, pro naši spásu byl potrestán. Nás uzdravily jeho rány. Ano, nemoc, bolest a utrpení jsou důsledkem hříchu. Zlo a utrpení si žije vlastním životem, často se s ním setkáváme v podobě, která není vysvětlitelná. Ale nadějí je pro nás, že Bůh za nás ve svém služebníku Ježíši už zaplatil cenu krve. Jeho ranami jsme uzdraveni.

Evangelium o Navštívení Panny Marie s chvalozpěvem Magnificat asi známe velmi dobře. Důležitá slova, která slyšíme z úst Panny Marie, jsou slova o Boží svatosti a věrnosti a o naplnění slibů, které Bůh dal svému lidu. Bůh má moc obrátit svět naruby: bohaté propustit s prázdnou, mocné sesadit z trůnu, a naopak ponížené povýšit a hladové nasytit dobrými věcmi.

Slova Písma, která jsme četli, známe, ale stále platí pravidlo sv. Řehoře Velikého, že „*Scriptura crescit cum legente*“, že Písmo svaté roste s tím, kdo ho čte. Proto můžeme a máme číst i známé biblické pasáže znovu a znovu. Letos nám to, co jsme slyšeli jako Boží slovo, připomíná, že Bůh nám dává v našich životech naději. Pán už za nás zaplatil a my se můžeme nazývat Božími dětmi. On je věrný, neopustí nás, je svatý a činí nás svatými. Proměňuje naše osudy, jako se – jak říká žalmista – mění údolí na jihu země (Žl 126,4). A ústy Panny Marie slyšíme slova určená nejen Magdaleně Kade, ale i nám: Ode dneška se to bude hojit.

A tak, drazí přátelé, načerpejme zde v tuto noční hodinu naděje, že je nám Bůh blízko, že je věrný a že nás v našich prosbách vyslyší, a sami se staňme svědky naděje, jak nás zvláště v tomto Svatém roce vyzývá papež František. Protože když je nám Bůh tak blízko, tak se v našem životě musí vše hojit a uzdravovat. Stát se lidmi naděje, opravdu Bohu důvěřovat, to vyžaduje, aby se náš vztah k Bohu, bližním a k nám samým uzdravil. Abychom na Boha spoléhali a věděli, že po něm můžeme i něco chtít. Využívejme k tomu všech dostupných prostředků: modlitby, svátosti smíření i této pouti, která je každoročním darem každému z nás, naší diecézi i širokému okolí tohoto požehnaného místa.

† Stanislav Příbyl, biskup litoměřický